SURINAAMSCH WEEKBLAD.

1858. Zondag 12 September. N°. 37.

PARAMARIBO, 11 SEPTEMBER 1858.

Heden middag omstreeks *twaalf* uren is in eene matrozenpont ter hoogte van de *Klintsbrug* brand ontstaan, welke zich spoedig aan het dak mededeelde. Men is echter gelukkig er in geslaagd het vuur spoedig te blusschen.

Naar wij zijn ingelicht, hebben HH. Wijkmeesters alhier, daartoe aangezocht, zich welwillend bereid verklaard, hunne beste pogingen te zullen aanwenden bij de ingezetenen hunner respective wijken, ten einde hen te bewegen, in het belang der algemeene gezondheid, gedurende het drooge saizoen, elken namiddag de straat voor hunne woningen nat te maken.

Terwijl wij deze zoo gereedelijk toegezegde medewerking prijzen, vleijen wij ons met de hoop dat dit beroep op de goede gezindheid der burgers, niet vruchteloos zijn zal.

Wij ontleenen aan de *Cape Ann Light &ct.* de volgende advertentie:

„De ondergeteekenden nemen deze gelegenheid te baat, om hunnen dank te betuigen aan de KOOPLIEDEN en andere ingezetenen van Suriname, die hun bij gelegenheid van het afbranden van de bark *Manto*, in den morgen van 14 Mei ll. in die haven, hulp verleend hebben. Ook kapt. HIGGINS en andere Amerikaansche kapiteins in die haven, danken zij voor de vele diensten, hun bewezen.

A. C. KING, gezagvoerder.
J. M. ANDERSON, eerste stuurman.

Gloucester 17 *July* 1858.

WAT IS ER GEWORDEN VAN AL HET GOUD?

Van 1840 tot 1848 trok de goud-productie van het Ural gebergte en andere deelen van het Russische rijk bijzonder de aandacht en gaf zij aanleiding tot vele berekeningen met opzigt tot de toekomstige gevolgen van die gebeurtenis. Voor het geval dat deze productie stand mogt houden, duchtte men haren invloed op de prijzen en de innerlijke waarde van alle vaste schuldbrieven, de nationale schuld daaronder begrepen, en zulks vooral in Engeland, waar men alleen den gouden muntstandaard bezit. Immers de waarde van de goud-opbrengst was in een zeer kort tijdsverloop gestegen van nauwelijks *f* 24,000,000 op *f* 48,000,000 in het jaar. Dit feit werd door sommige personen, die in deze materie het hoogste gezag genieten, onder 't oog des publieks gebragt, met aanwijzing van den storenden invloed, dien men van zulk een nieuwen staat van zaken meende te moeten verwachten. Maar wat zou men gedacht hebben, zoo toen had kunnen worden voorspeld, dat binnen vier of vijf jaren nieuwe goudbronnen zouden worden ontdekt, die op de wereldmarkten, inzonderheid die van Europa, tot meer dan twee honderd veertig millioen gulden van dit edel metaal jaarlijks zouden uitstorten? En wie herinnert zich niet, welke ontsteltenis den fondsenhouder en den bezitter van vaste jaarrenten beving, bij de eerste ontdekking der Californische mijnen, en de vermindering van inkomsten waarmede zij zich bedreigd waanden? Zoo echter al die berekeningen van 1846, in weerwil der verzwarende omstandigheden die er sedert bijgekomen zijn, zich niet hebben verwezentlijkt, en zoo de ontsteltenis welke de beschroomde bezitters van vaste inkomsten in 1851 aangreep, ten eenemale ongegrond bleek te zijn, is dit niet, omdat de denkbeelden, waarop al die beschouwingen rustten, onjuist waren, maar — zoo als doorgaans 't geval is bij alle menschelijke berekeningen omtrent een nieuwen staat van zaken, — omdat men niet voorzag en derhalve niet in aanmerking nam, verschillende belangrijke oorzaken, welke op de uitkomst een grooten verstorenden invloed moesten uitoefenen.

Intusschen, die verstorende invloeden hebben hunne grenzen; en het beginsel dat de innerlijke verhandelbare waarde van alle goederen bepaalt, is blijvend hetzelfde. De betrekkelijke waarde van alle goederen moet onmiddellijk afhangen van de verhouding tusschen vraag en aanbod en eindelijk bepaald worden door de productie kosten. Op dezen algemeenen regel maken goud en zilver geen uitzondering: dezelfde omstandigheden bepalen; de betrekkelijke waarde der twee edele metalen onderling en hunne verhouding tegen over alle andere koopwaren in 't algemeen. Gedurende meer dan eene halve eeuw vóór 1850, onderging de betrekkelijke productie, en dien ten gevolge ook de prijs van goud en zilver, slechts zeer weinig verandering. Zoo er al verandering in de waarde plaats greep, was die eenigzins in 't voordeel van het goud, maar toch nooit van veel belang. Wel is waar heeft gedurende de eerste helft dezer eeuw de prijs der levensbehoeften in 't algemeen eene aanmerkelijke daling ondergaan, maar dit was hoofdzakelijk, zoo niet geheel, toe te schrijven aan verminderde kosten van productie, veroorzaakt door het aanwenden van betere en goedkooper hulpmiddelen, door de uitvinding van werktuigen en door de ontdekking van nieuwe grondstoffen, en niet aan eene waarde vermeerdering der edele metalen. De goud ontdekkingen intusschen, eerst in 1848 in Californie en toen in 1851 in Australie, voerden zoovele nieuwe schatten aan, dat men volgens de algemeen voor juist erkende beginselen der wetenschap zeer spoedig twee belangrijke gevolgen mogt verwachten, namelijk deze: 1. De waarde van het goud moest aanmerkelijk dalen in verhouding tot die van het zilver. 2. Daar het zeker was, dat de overvloed van goud zou leiden tot zijn veelvuldig gebruik in plaats van zilver, moest de waarde der beide metalen in verhouding tot alle andere koopwaren in het algemeen; of, met andere woorden, de prijzen dier koopwaren moesten reeds alleen om die reden, en zonder dat men nog andere omstandigheden in aanmerking nam, werkelijk stijgen. Daar de tijd nu gekomen is, dat de verstorende invloeden, die deze gevolgen tot nog toe tegengehouden, of althans binnen enge grenzen beperkt hebben, langzamerhand verdwijnen, wordt 't de dure pligt van allen, die belang hebben bij de geldelijke aangelegenheden des lands: 1. de gebeurtenissen der laatste zeven jaren met betrekking tot den aanvoer van goud zorgvuldig na te gaan; 2. te onderzoeken, welke oorzaken tot hiertoe de groote veranderingen, die uit deze gebeurtenissen moesten voortvloeijen, hebben tegengehouden; en 3. op te sporen, of die oorzaken blijvend zijn, dan wel of er zich verschijnselen voordoen, die hare aanstaande verdwijning voorspellen.

Vooreerst dan de gebeurtenissen der laatste zeven jaren met betrekking tot den aanvoer van goud. Bij onze beschouwingen daaromtrent laten wij buiten rekening zoowel de productie van Rusland, die voor 1848 sooveel aandacht had getrokken als die van andere landen, waar reeds vroeger goud gedolven werd; wij onderstellen dat de productie van al die zijden gemiddeld dezelfde is gebleven als vóór 1848, even als dit toen reeds verscheidene jaren het geval was; en wij beperken ons onderzoek tot de productie der twee nieuwe bronnen van aanvoer: Californie en Australie.

Naar de meest geloofwaardige bescheiden, is de jaarlijksche goud-opbrengst van Californie geweest als volgt:

1848	*f*	140,400
1849	»	19,200,000
1850	»	60,000,000
1851	»	96,000,000
1852	»	134,400,000
1853	»	144,000,000
1854	»	163,200,000
1855	»	154,800,000
te zamen	*f*	771,740,400

Dus een geheel bedrag van *f* 771,740,000 in acht jaren. Hiervan moet echter eene aanzienlijke som worden afgetrokken voor goud dat in het land is gebleven, terwijl er van den anderen kant iets zal moeten worden bijgevoegd voor die hoeveelheden, welke nooit in de openbare rekeningen zijn opgenomen. Wanneer men deze beide omstandigheden in aanmerking neemt, zal men waarschijnlijk niet ver van de waarheid zijn met het gansche bedrag van het door Californie tot op het einde van 1855 geleverde goud op *f* 720,000,000 te stellen.

De productie van Australie kan moeijelijk met dezelfde mate van zekerheid worden opgegeven. De opgaven, door het engelsche gouvernement aan het parlement medegedeeld, vermelden alleen die sommen, welke volgens de Koloniale rekeningen uit Nieuw-Zuid-Wallis en Victoria zijn uitgevoerd; en dat deze opgaven, inzonderheid voor de eerste jaren, veel te laag zijn, valt niet te betwijfelen. Het resultaat waartoe zij komen is als volgt:

Geheele waarde van het uitgevoerde goud:

	Uit Victoria.	Uit Nieuw-Zuid Wallis.
1851	*f* 5,265,324.	*f* 5,620,032.
1852	„ 73,628,736.	„ 43,202,100.
1853	„ 103,974,348.	„ 21,374,052.
1854	„ 99,066,600.	„ 9,278,508.
1855	„ 135,647,760.	„ 2,511,000.

Geheel uit Australie *f* 499,568,460.

De bekende uitvoeren van goud uit Australie beloopen dus in vijf jaren een geheel bedrag van nagenoeg *f* 500,000,000. Doch 't is ontwijfelbaar zeker, dat dit cijfer niet voorstelt het volle beloop van den uitvoer en nog veel minder de gansche hoeveelheid die voortgebragt is. In de eerste plaats werden aanvankelijk de staten van den uitvoer niet zeer naauwkeurig gehouden; en in de tweede plaats, daar het goud uit Melbourne aan een uitvoerregt van 3 pCt. onderworpen is, zoo zijn door bijzondere personen groote hoeveelheden aangebragt, die niet in de algemeene opgaven begrepen werden; in zooverre dus levert het cijfer der uitvoeren geene juiste voorstelling van de verscheepte hoe-

---

Eene Oostersche Vertelling.

(Naar het Engelsch.)

Gedurende zestig jaren had Ali-ben-Aroun, Kalif van Egypte, de zijden tenten der weelde bewoond, en iederen morgen zijn hoofd met de olie der vreugde gezalfd. Deze langdurige voorspoed nam plotselijk een einde. Zijn eenige zoon Aboram — voor wien hij zijne schatkamers met goud en zilver opgevuld, zijn rijk door veroveringen vermeerderd, en met onwinbare vestingen versterkt had — werd op de jagt met een pijl doorschoten, en gaf, twee uren daarna, in hevige smarten, den geest.

Ali-ben-Aroun, bedwelmd door droefheid en wanhoop, weigerde in zijn paleis weder te keeren, en verborg zich in de duistere grot eens naburigen bergs. Daar wentelde hij zich in het stof, rukte de haren zijns grijzen baards uit, en verbrijzelde tegen den grond den troostbeker hem door de lijdzaamheid aangeboden. Hij liet zich door zijne menestreels niet meer naderen, en luisterde met vermaak naar het geschreeuw der vogelen des nachts, die onder de weêrgalmende gewelven der pyramiden zweefden.

„Kan hij goedwillig zijn," riep hij, „de God, die, als uit eene hinderlaag, onze ziel met onverwachte rampen verrast? in een oogenblik ons, zijne schepsels, vermorzelt onder den last van onverdiend onheil? Praat ons niet meer, gij leugenachtige Imans (*) van de regtvaardigheid en de toegenegenheid der alles besturende en alles beminnende Voorzienigheid. Hij die zegt in den hemel te heerschen — ver van het ellendig menschengeslacht te beschermen, schept er gedurig behagen in, de lieflijkste bloempjes te doen verdorren, die in den tuin van de hoop ontluiken, en als een boosaardige reus, de stevigste bolwerken te slechten, met de ijzeren knods van zijne verbolgenheid. Zoo dit wezen de magt en de goedheid bezat, met welke het vleijende priesters begaafd hebben, zou het bekwaam en geneigd wezen de kwalen te bannen, die van de wereld een' kerker van onheil, een dal van wee en van ijdelheid maken. Ik wil er niet langer verblijven."

Het moordtuig waarmede hem de wanhoop gewapend had, hief hij, verwoed in de hoogte, om diep zijne borst te doorboren, wanneer in de grot een flikkerende bliksemstraal schielijk geslingerd werd, en een wezen van meer dan menschelijke gestalte en schoonheid, in hemelblaauwe kleeding gehuld, met amaranth gekroond, en met de regter hand een' palmtak zwaaijend, den arm weêrhield van den ontstelden, bevenden kalif, en met eenen deftigen glimlach hem zeide:

„Volg mij tot op den top van dien berg." — „Ik ben Caleb, de engel des vredes," sprak de geduchte leidsman verder, „zie in het dal neder."

Ali-ben-Aroun wendde zijne oogen derwaarts, en zag een onvruchtbaar, eenzaam verzengd eiland, in welks midden eene bleeke, magere, afzigtelijke gedaante zat; het was een koopman, op het punt van door honger om te komen, klagende dat hij noch wilde beziën noch eene bron in dit woest onbewoond eiland kon vinden, en des Hemels bescherming verzoekende tegen de tijgers, die hem voorzeker verslinden zouden, dewijl thans het laatste hout was verbrand, 't welk hij vergaderd had om hen te verschrikken, met vuur te ontsteken bij nacht.

Hij wierp dan op het zand een koffertje vol kleinooden, als beuzelingen zonder waarde, en kroop zwak en trillende, op eene hoogte, alwaar hij gewoon was alle avonden te zitten, om de nederdalende zon te beschouwen, en seinen te geven aan eenig schip 't welk het eiland naderen mogt.

„Bewoner des hemels!" riep Ali-ben-Aroun, „gedoog niet dat die ellendige door woedende dieren verscheurd worde."

„Zwijg en beschouw!" zeide de Engel. De kalif wierp nog eenmaal zijn' blik op het eenzame eiland, en zag aan den oever een schip aanlanden. Welke woorden zijn bekwaam de verrukking des verhongerden koopmans uit te drukken, wanneer hem de scheepsoverste aanbood, hem naar zijn vaderland over te voeren, op voorwaarde met de helft der kleinooden beloond te worden.

Zoodra de onbarmhartige zeeman de bedongene waarde ontvangen had, beraadslaagde hij met zijne manschap, en werd er besloten, de overige kostbaarheden te nemen, en den ongelukkigen banneling in denzelfden hulpeloozen toestand te laten, in welken hij was gevonden geworden. Vruchteloos weende, kermde, smeekte hij; zijn koffertje werd hem ontrukt, en hij op het eiland gelaten.

„Zal de Hemel zulke ongeregtigheid niet straffen?" riep Ali-ben-Aroun uit.

„Beschouw en oordeel!" was 't antwoord des Engels, „ginds wordt het schip — 't welk gij, kortzigtig wezen, zoo even gewenscht hebt den koopman op te zien nemen — tegen eene klip verbrijzeld. Hoort gij de angstige kreten der zinkende zeelieden niet? Wees niet zoo verwaand te denken, dat gij den Bestuurder der wereld in de schikking der gebeurtenissen onderrigt geven kunt. De man, door wiens droevig lot gij werdt aangedaan, zal uit zijne wildernis worden gered, maar niet op de wijze welke gij voorschrijven wildet. Gierigheid was zijn heerschende hartstogt; hij werd door dezelve niet slechts afschuwelijk maar ook ongelukkig. Hij waande, in zijn' rijkdom bestond eene onweerstaanbare tooverkracht,

(*) *Mahomedaansche priesters.*

veelheid gouds. Bovendien is er eene aanmerkelijke som in de Kolonien gebleven, vooreerst ten gebruike bij eene vergelijkenderwijs ruime aanmunting te Sijdney, en ten andere, ten behoeve der juweliers en voor een klein gedeelte ook ter verhooging der reserve fondsen van de banken. Eindelijk is er nog eene hoogst aanzienlijke som in den vorm van gemunt goud uit Engeland naar de Kolonien teruggevloeid. Volgens opgaven, die ofschoon niet officieel, toch naar ons oordeel allezins geloofwaardig zijn, was de hoeveelheid goud tot aan het einde van 1855 in die Kolonie geproduceerd, *f* 579,408,000. Zoo men hiervan aftrekt 't geen waarschijnlijk in Australie is gebleven, dan kan de uitvoer veilig gesteld worden op *f* 540,000,000, eene som, vrij wel overeenkomende met de officiele bescheiden, indien men bij de *f* 499,568,469 telt hetgeen door byzondere personen aangebragt, of op andere wijze niet in de openbare opgaven begrepen is. De hoeveelheid goud dus, die in de acht jaren, eindigende 31 December 1855, uit de beide bronnen Californie en Australie naar de veldmarkten toegevloeid was, bedroeg volgens de waarschijnlijkste berekeningen:

Van Californie in *acht jaren*	*f* 720,000,000
Van Australie in *vijf jaren*	„ 540,000,000
te zamen	*f* 1260,000,000

Twaalf honderd zestig millioen aan goud!

(*Het vervolg hierna.*)

Gemengde Berigten.

Jung Bahadur, dezer dagen door de Koningin van Engeland tot grootkruis der Bad-orde benoemd, ter belooning van de belangrijke diensten, door hem sedert den opstand in Indie aan de Engelschen bewezen, behoort tot eene der voornaamste familien van Nepaul. Reeds vroegtijdig onderscheidde hij zich door zijnen moed en zijne koene onverschrokkenheid. Men verhaalt, dat een der Prinsen van Nepaul eene bijzondere vooringenomenheid tegen hem had opgevat, en geene middelen onbeproefd liet, om hem het leven te benemen. Op zekeren dag gelastte hij hem, om te paard een vloed over te steken, welke door de jongst gevallen regens ontzettend gezwollen was, en wachtte tot dat hij in het midden van den stroom gekomen was, om hem terug te roepen, in de hoop, dat bij het omkeeren paard en ruiter door den geweldigen stroom zouden worden medegesleept. Doch het gelukte Jung dit gevaar met glans te boven te komen. Een anderen keer gaf hij zijne verwondering te kennen, dat zij, die veroordeeld waren om in een put geworpen te worden, niet steeds deze proef zonder eenig gevaar voor hun leven doorstonden. Naauwelijks had de Prins dit gehoord, of hij gelastte, dat Jung in een put zou worden geworpen. Jung hoorde dit bevel zonder eenige de minste ontroering, alleenlijk verzocht hij, dat ten zijnen behoeve eene uitzondering mogt gemaakt worden, in dien zin, dat hij zich zelven in den put zoude werpen. Te midden van eene ontzaggelijke menigte, en in tegenwoordigheid van den Prins, die niet verzuimd had dit belangwekkend schouwspel te komen bijwonen, naderde Jung den put, en na zich ontkleed te hebben, wierp hij zich moedig naar beneden en verdween voor de oogen der toeschouwers. Gelukkig voor Jung, die waarschijnlijk vooraf de plaatselijke gesteldheid had opgenomen, was het water in den put diep, en bovendien waren de muren van den put zoodanig gebarsten, dat hij, zijne handen in de scheuren stekende, zich tot middernacht boven water konde houden tot dat eenige zijner vrienden, wien het voorval ter oore was gekomen, hem kwamen verlossen. Andere daden van denzelfden aard hebben Jung Bahadur bij het volk bemind gemaakt. Het is evenwel te bejammeren, dat, om eene gunstelinge van den rajah te behagen, hij zich bezoedeld heeft met den moord zijns ooms, Mahaboar-Ting, destijds minister. Ter belooning dezer misdaad tot hoofd van het nieuwe ministerie benoemd, deed hij al degenen, die zich tegen hem verklaarden, of zijne plannen dwarsboomden, meedoogenloos om het leven brengen. Op 30-jarigen leeftijd tot Prins verheven, zag Jung Bahadur zich bekleed met eene magt, welke hij, dank zij zijne schranderheid, veerkracht en moed, sedert ongestoord heeft behouden. Jung Bahadur is een verklaarde voorstander van de Europesche beschaving en vertrok, nu eenige jaren geleden, naar Engeland. Het gerucht van zijn romanesken levensloop was hem daar reeds voorafgegaan, en het behoeft dan ook niet gezegd te worden, dat hij feestelijk ontvangen werd. Te Benarès is hij gehuwd met de tweede dochter van den Prins Bir-Rajundah, ex-rajah van Curg, de Prinses Guramma, thans Victoria, die onlangs, onder het patronaat der Koningin van Engeland, de christelijke godsdienst heeft omhelsd.

België — Te Roysselede is, negen jaren geleden, door toedoen der Hooge Regering eene inrigting tot verbetering van jeugdige misdadigers en verwaarloosde knapen gesticht. De minister van Binnenlandsche Zaken heeft onlangs die inrigting bezocht, vergezeld van den minister van Buitenlandsche Zaken, van den heer Ducpétiaux, inspecteur-generaal der gevangenissen en liefdadige gestichten, en van andere hooge ambtenaren. Bij het den bezoekers aangeboden gastmaal stelde de directeur, de heer Poll, eenen feestdronk in, en zeide onder anderen: «Het is de tweede maal, dat de minister van Binnenlandsche Zaken ons komt bezoeken. De eerste maal zeide hij ons, dat de onderneming gelukken zou, zoo wij ze maar doorzetteden. Die voorspelling is niet gelogenstraft. Met hulp van de Regering hebben wij iets heerlijks uitgerigt. Van de arme zwervelingen, die wij hebben opgenomen, hebben wij zeelieden, boerenknechts, militaire muzikanten gemaakt. Thans gaat alles naar wensch; maar wij hebben ook onaangenaamheden gehad. Eerst wilde men van onze kinderen niet gediend zijn, zij werden afgewezen en teruggestooten. Wij hebben opofferingen gedaan, om hen in dienstbare betrekkingen te plaatsen; wij hebben geld toegegeven.

Men sloeg geen geloof aan hetgeen wij tot aanbeveling der knapen zeiden. Thans gelooft men ons. Men doet bij ons aanvrage om knapen, men komt ze halen; want thans is het bekend, dat wij bruikbare lieden vormen.»

De heer Ducpétiaux weidde uit in den lof van den heer Poll, aan wien hij bovenal de eer van het welslagen dezer inrigting toebragt. Hij herinnerde, dat in 1848 niets dan eene wildernis te zien was op die plek, alwaar nu uitgestrekte gebouwen, talrijke werkplaatsen en eene modelhoeve stonden, waar tuinen vol bloemen en vruchten en akkers met een rijpenden oogst zich uitstrekken.

Ook de minister van Binnenlandsche Zaken bragt den heer Poll grooten lof toe, en zeide hem onder meer: «Gij hebt nu reeds meer dan duizend kinderen, die door hun lot voor het kwaad bestemd schenen, weder op den goeden weg gebragt. Aan u is het te danken, dat de burgermaatschappij die kleine schepsels herschapen terug ontvangen heeft. Het was de taak van eenen vader, en met de vervulling dier taak wenschen wij u thans geluk.»

— De correctionnele regtbank van Toulouse heeft beslist, dat een dagblad niet kan genoodzaakt worden om een antwoord op een van zijne artikelen te plaatsen, wanneer dit antwoord, hetzij voor het dagblad, voor de redacteurs of voor derden beleedigend is.

— Met gespannen verwachting wordt te Barneveld de afloop te gemoet gezien eener uiterst belangrijke kwestie: het geldt de actie van een tol-gaarder contra drie crinolines. Deze ambtenaar werd genoodzaakt den tolboom te openen bij gebrek aan ruimte van den neven doorgang; het tarief voorzag het geval niet. Men vleit zich dat de uitspraak bevredigend zal zijn en de crinolines tolvrij zullen worden gehouden, door die gelijk te stellen met «*kinderwagentjes mits uitsluitend kinderen vervoerende.*» Op deze wijze houdt men de zaak buiten koninklijke tusschenkomst.

INGEZONDEN.

Humoristische Snippertjes.

(Uit de Portefeuille van den ouden Heer Furst.)

Door W. E. H. WINKELS.

(Correspondentie.) Het stuk getiteld: „*Een reise in het jaar* 2058 *over het oppervlak van den aardbol, of een vervolg op* VOLNEY'S *puinhopen, door* een na-neef van *vorst* PUCKLER MUSKAU, zal binnen kort geplaatst worden.

* A. vraagt waarom men publiek en niet in het geheim eene premie van *f* 100. — heeft uitgeloofd, tot het ontdekken van kwaadwilligen die zich niet ontzien, burgers en stille ingezetenen op de ongehoordste wijze te bemoeijelijken, daar het te verwachten is, dat er voor de waarde van *die* som, geen opentlijke aanklagt zal plaats vinden en mogelijk menigeen die inlichting in deze zaak zoude kunnen en willen geven, bevreesd is dat opentlijk te doen.

A. herinnert zich voor eenige jaren een dergelijk geval, ten huize van een onzer geachte ingezetenen, waar de geheele *politie*-magt benevens *militaire*-wachten met patrouilles zich hebben bezig gehouden, om de onruststokers te ontdekken, doch vruchteloos; *de bakroe* of *dwergspook* bleef onder het gehoor van duizende ingezetenen voortspoken, en scheen noch *politie*, noch *militaire* magt te vreezen. Hieruit maakt A. de gevolgtrekking, dat, de vertooners van het onaangename tooneel, door vele hun ten dienst staande middelen en vooral medehulp van anderen, van de hoogste moeijelijkheid der ontdekking overtuigd waren en om die reden trots alle pogingen ter opheldering, bleven voortgaan. — Was A. echter ter dier tijd verbaasd over het onverklaarbaar gespook en de onmogelijkheid (zoo het scheen) om den sluijer van het geheim op te ligten, nog meer verwonderde hij zich toen men later verhaalde, dat door bezweringen of welke nieuwe kunsten ook, de *bakroes* (*een mannetje en wijfje, volgens mededeeling van sommigen*) verhuisd of weggedragen waren, dat de *politie* toen niet terstond de *bezweerders* heeft vastgehouden, daar het A. waarschijnlijk voorkomt, dat menschen die in staat zijn om *bakroes* het zwijgen op te leggen — iets wat de Keizer van Marokko niet eens zijne vrouwen kan doen — en zelfs een huis *uit* kunnen dragen, ook ingelicht moeten zijn hoe een *bakroe in* een huis komt, welke stoffelijke of onstoffelijke hoedanigheden hij heeft, en welke middelen er gebezigd moeten worden om hem voor altijd te doen verdwijnen. Indien men nu nog eens langs dienzelfden draad, door het doolhof tracht heen te dringen, wie weet welke goede uitkomsten dat zoude opleveren?

LIII.

SLAPEN.

(Door Furst.)

Opgedragen aan mijn vriend Benjamin.

Wij leven tweevoud: — Slapen
ook is zijn;
Een toestand tusschen dood
zijn en bestaan.
De slaap heeft ook zijn wereld;
't is een breed
Gebied van wanorde en bestaan-
baarheid.

Hoe gelukkig Ben! en hoe juist heeft mama Natuur het in haar bedrijvig handelen beschikt, dat de mensch minstens de helft van zijn leven *slaapt*; vindt gij het niet met mij, dat die zorgende moeder, daarin aan onze rede eene opklimming naar de volmaaktheid afspiegelt? Bewijst zij door de droomen in die zoete rust niet een nog niet ontleed bewustzijn van een ander leven? En ten tweede: dat alle verheffingen, vereeringen en volmaaktere verbeteringen, bij de grootste *slapers* te zoeken zijn? — Zie maar eens om u heen, hoe die arme *kortslapers*-schepselen die minstens zestien uren daags moeten arbeiden, nooit een dutje mogen doen en maar immer voortgedreven worden, om den vraatzuchtigen eisch naar goud te vleijen — er uitzien, onbeschaafd, ongeteld, ongeëerd en even weinig gewaardeerd als oude sloffen....

Gij ontdekt, hoe ik door dit voorwoord reeds pogingen aanwend, om u in *slaap* te krijgen, en mogt mij zulks voor het einde van dit stukje gelukt zijn, dan voorzeker heb ik mijn voornaamste bedoeling gevonden.

Slapen, slapen, zeer veel slapen
Neer te leggen op een bed,
En te hopen onder 't gapen,
Morgen weêr dezelfde pret!

Maar naauwelijks heeft een onbeleefde *haan* door eene menigte andere onbeleefde hanen gevolgd, of de zon met een kwaadaardige voorliefde tot plagen ons wakker geschud, of „*bof*" zoo als gij altijd zegt — daar tuimelen wij hals over kop in de slavernij van het bewuste leven terug en al waart gij ook *Pacha* van

---

die even als de roede van Abdiel, alle zijne wenschen voldeen, alle gevaren van hem afweren zou. Hij heeft nu geleerd dezen rijkdom te verachten en te verfoeijen. Hij wierp zijne kleinooden op het zand, erkennende hunne onnuttigheid; hij liet een deel van dezelve aan het scheepsvolk over, en werd hunne schadelijkheid gewaar; en aldus ondervond hij, dat zij nuttig of onnuttig, goed of kwaad konden wezen, door des bezitters toestand en gemoedsgesteldheid. Gelukkig de man, door ellende onderwezen in wijsheid. Rigt thans uwe oogen naar een ander, voor u meer belangrijk tooneel!"

De Kalif zag een prachtig paleis, welks voorzaal versierd was met de standbeelden zijner voorvaders, gebeeldhouwd in jaspissteen. Elpenbeenen middeldeuren, rustende op hengsels van goud van Golconda, werden geopend, en toonden aan zijn verwonderd gezigt een' troon van diamanten, omringd door de Rajas (†) van vijftig volkeren, en door afgezanten van verschillende kleeding en gelaatskleur. Aboram, de lang betreurde zoon van Ali-ben-Aroun, zat op den heerlijken zetel, en aan zijne zijde eene prinses, schooner dan eene hourie.

„Genadige Allah! het is mijn zoon!" riep de Kalif, „O, laat mij toe hem aan mijn hart te drukken!"

„'t Is onmogelijk eene verschijning zonder wezenlijkheid te omarmen," antwoordde de Engel, „ik toon u, welk lot van uw' zoon zou geweest zijn, hadde hij langer op aarde vertoefd dan mijn vermogen hem bewaren kon. Zijne deugden waren slechts zaden, die nog geene wortelen geschoten hadden, maar die de zinnelijke vermaken verstikt zouden hebben...

(†) *Indische vorsten.*

bleven."

„En waarom, vraagde Ali-ben-Aroun, „werd het hem niet vergund? Waarom werd aan mij niet vergund, ooggetuige te wezen van zoo veel magt en geluk?"

„Beschouw thans," hernam de Engel, „het in den vijfden hemel geschiedend vervolg!"

Ali-ben-Aroun rigtte zijne oogen opwaarts, en zag het gelaat van zijn' zoon — op hetwelk hij altoos den stillen glimlach der eenvoudigheid, en den levendigen blos der gezondheid ontwaard had — nu wanstaltig geworden door woede, en dan onbewegelijk in de gevoelloosheid der dronkenschap; vervolgens door gramschap ontstoken, door vreeze verbleekt, door onmatigheid opgezwollen. Zijne handen waren bezoedeld met bloed, en hij trilde beurtelings van schrik en van woede.

Het paleis dat te voren met oostersche pracht geschitterd had, veranderde in eene onderaardsche gevangenis, in welke Aboram uitgestrekt lag op den kouden vloer, met eene prop in den mond, gekluisterd en blind, want de oogen waren hem uitgestoken. De Kalif zag de begunstigde Sultane, die op den troon had gezeten aan Aborams zijde, binnentreden met eenen beker, vergif inhoudende, dat zij hem dwong te drinken; en daarna huwde zij, met zijnen opvolger.

„Gelukkig," zeide Caleb, „is de vorst, welke de Engel des doods aan de misdaden onttrokken en van het vermogen beroofd heeft, waardoor hij op zich zelven nog grootere onheilen zou gehoopt hebben, dan degene die andere wenschen van hem te verwachten hadden."

„Dit is mij genoeg!" riep Ali-ben-Aroun, ik aanbid de ondoorgrondelijke oordeelen der Alwetendheid. Mijn zoon, voor wat schrikkelijk onheil werdt gij behoed, door een dood, welke ik vermetel beweende als vroegtijdig en hoogst rampzalig; door een dood, welke behoorde vreugde in mij te verwekken, dewijl zij op aarde uwe nagedachtenis in zegening gelaten en uwe ziel tot den hemel overgevoerd heeft.

„Werpt den dolk weg, met welken gij meendet uw hart te doorboren," zeide de hemelsche bode. „Verwissel uwe klagten tegen eerbiedig stilzwijgen, en vertwijfeling tegen aanbidding. Kan een sterveling in den afgrond der eeuwige wijsheid nederzien, zonder verbaasdheid en duizeling? Kan een verstand dat niet vooruit ziet in het oneindige, iets volkomen begrijpen in een eindeloos aantal van voorwerpen, die met elkander wederzijdsche betrekking hebben? Kunnen de vaarten die gij doet delven om de jaarlijksche overstroomingen des Nijls te ontvangen, het water der zee bevatten? Wees indachtig, dat een schepsel voor volkomen geluk niet vatbaar is; want volkomen geluk is eene hoedanigheid welke zoo weinig kan medegedeeld worden, als oneindige magt en eeuwigheid."

Toen de Engel aldus had gesproken, strekte hij zijne vleugelen uit, om naar het Empyreum weder te keeren, en het ruischen zijner vlugt was als het gedruisch van een' waterval.

(O.)

Egypte met drie paardenstaarten, of zelfs een rijke kruidenier uit de *City* te *Londen*, gij ontloopt de *ga'ei-kogel* niet die het waken u aanschroeft. Gij wordt als elk sterveling, door de duimschroeven der zorgen gemarteld; de beul van het lot zal u geeselen met de roeden der omstandigheden en de eerste gunst van gratie of vermindering van straf, zal zijn de *slaap*. Dan gelukkige! daalt de engel der vrijheid en van vrede tot u neder en kust uw voorhoofd door zorgen gerimpeld, kalm, en in dien toestand zijt gij zoo heilig, dat de huismeid, met een gerust geweten tegen elken indringenden *beer* durft zeggen: „Gij kunt mijnheer niet spreken want hij *slaapt*."

Ach met hoeveel droefheid denk ik aan de vervlogene uren mijner jeugd; gij zeker ook BEN? Wat sliepen wij toen heerlijk, en ik draag nog altijd dien goeden *Domine* DOMPER een dankbaar hart toe, voor zijne slaapverwekkende preeken; maar die tijden zijn voorbij, de goede man is reeds ter ziele, en zijn geslacht is bijna uitgestorven op *een* na-neef na, die er zoo *akelig*, zoo *afschrikwekkend*, zoo *nachtkaarsachtig* uitziet, dat men hem uit veiligheid voor zekere gelukkige jong getrouwde vrouwen ergens in op moest sluiten. — Ja dat heerlijk genotvol *slapen* onzer jeugd is reeds in den stroom der vergetelheid weggezonken. Wij kunnen ons niet herinneren hoe wij als kleine wichtjes na een heerlijk *souper* aan den boezem onzer moeders onder het geneurie van een zoet liedje insluimerden en dan het eenige volle genot des levens smaakten. Met ons geheugen werd de wellust al minder en minder en bij elke ontwaking werd de zorg de pijnbank en alle onaangenaamheden des levens scherper. — Ach! hoe veel mishandelingen, hoe veel verkeerdheden, hoe veel schade en schande, hoe veel drenkingen om onze ooren liggen er tusschen die eerste *slaap*-jaren en de tegenwoordige; toen waardeerden wij dat groote geschenk des hemels zoo weinig, en geloofden de handelingen der menschen zoo zeker spelen en dartelen, dat wij gaarne veel langer wilden opblijven als dienstig voor ons was; toen hebben wij, als wilde knapen, dartel en onnadenkend, zoo veel van onze rust verdobbeld, dat wij nu wel een weinig te kort komen.

Ik twijfel er niet aan waarde BEN! of het is u juist gegaan als wij; de laatste geruste kinderlijke en zorglooze *slaap* die ik gehad heb, was den nacht voor den dag, die mij de wereld op mijne eigen voeten lieten intreden; van dat oogenblik af aan namen de maatschappelijke vormen zoo streng de voogdijschap over mij aan, dat ik, na flks mijne oogen te hebben uitgewreven en goed in de rondte te hebben gekeken, maar al te zeker ontdekte, dat ik een *slaaf* was, zoo erg, als er ooit een aan het hof van TIMBUCTU gevonden kan worden. — Het is die tijd dat men *mondig* en *man* genoemd wordt en van dat oogenblik af aan mag men den *mond* het minst gebruiken tot uiting der gedachten. En wij zien ons karakter dagelijks als de was voor de vlam onder het gestadig botsen en heen en wederslingeren der maatschappelijke bewegingen, wegsmelten. Gelukkig lieten die wreede barbaren der omstandigheden—die met nijptangen en schraapijzers ons knepen en vilden ons den *slaap* over, en daarin vonden wij verademing en nieuwe kracht voor de volgende marteling.

Gij zult nu zeker al ontdekt hebben, BEN! dat ik den lof der *slaap* bezing, of is dit woord u te dichterlijk, beschrijf; en daar ik bij alles wat ik doe, ook om de belangen van mijne tijdgenooten denk, uitgezonderd wanneer ik *slaap*, zoo schoot mij een gedachte door het brein, die ik vastgreep en u hier voorstel.

In deze eeuw dacht ik, zal er toch wel geen man bestaan die de vermetelheid en de krankzinnigheid in zoo'n ergen graad bezit, van zich een *vrij man* te durven verklaren, die zoude durven beweren dat hij *na* mondig te zijn geworden, *ooit* iets heeft gedaan, gesproken of gedacht, dat volmaakt vrij door den eersten aandrang der ziel gevormd; even zoo vrij zonder slaven boeijen ter wereld kwam. — Geen *Keizers*, *Sultans* of *Koningen* zijn *vrij*. Ja de *Paus* van *Rome*, de *Patriarch* van *Konstantinopel* en de *Dalai-lama* der *Mongolen* die verklaard worden, onfeilbare gedachten te bezitten, zijn in zooverre gebonden door hunne *phijsieke* eigenschappen, dat zij de beelden die zij denkende scheppen, in andere gestalten en karaktertrekken aan slaafsche vormen geboeid de wereld inzenden; er heeft waarschijnlijk nog nooit een mensch bestaan, die volmaakt in begrijpelijke woorden terug *kon* geven wat hij gedacht heeft en zelf de kunst, de *componist* de meest vrijen onder 's werelds slaven, zal nau eene hatelijke boei gekluisterd, in een veel engere grens als zijne oorspronkelijke gedachten waren, de door de ziel gehoorde toonen weergeven. — De slaap dus mogen wij aannemen als een toestand het meest de *vrijheid* nabijkomende. — Eene volgende gedachte nu is deze: De beschaving, de verlichting en de daaruit voortgesprotene regeringen, vooral in Europa hebben op alles *belastingen* gelegd en zijn in den laatsten tijd zoo verlegen in het ontdekken van nieuwe *puntjes* waarop nog wat te leggen zoude zijn, dat elk benoemd met die te doene ontdekkingen ten einde raad is — op het *licht*, op de *lucht*, op den *grond*, op het *water*, op het *denken* en *spreken*, op de *dieren* die met ons mede-arbeiden — ja zelfs op sommige plekken der wereld, op onzen medgezel den *hond* liggen belastingen, die wederom strekken om onze rust te bewaren, om onze belangen te bewaken, om misbruiken te weren, om ons regt te verschaffen, om den staat tot een goed geordend huishouden te maken. Daar nu de *slaap* de grootste weelderigheid en tevens de noodzakelijkste terugkeerende toestand voor 's menschen leven is, begrijp ik niet — en gij zeker ook niet BEN? Waarom men niet alle belastingen afschaft, en er een op het *slapen* invoert; welk een gemakkelijke rangverdeeling: *eerste rang slapers* — *tweede rang slapers* enz. Patenten konden worden uitgereikt, voor *liggende*, *staande* en *zittende* slapers, terwijl er als een tak van overgroote weelde en *équivalent* koude worden ingevoerd op de *slaapmutsen*.

Men koude een vrije invoer bepalen van alle slaapverwekkende middelen en premien uitschrijven voor sommige *collegien* van verouderde *professoren*, ellen lange aanspraken en redevoeringen in het openbaar; verspreiding van oude preeken en de uitdeeling onder het volk, bij wijze van traktaatjes, die het volk toch niet leest, van gedichten.

De invoer van *koffij* en *tabak* hoog belast en alle snuif fabriecatien verboden; een neef die bij een oom of tante, waarvan hij erven moet in hunne zware ziekte wenschte te waken, zoude daarvoor een *permit* moeten hebben dat veel geld kostte.

O hoeveel duizende schoone zaken die uit dit stelsel konden voortvloeijen, zoude ik u hier kunnen aanvoeren; welk een heerlijke gelegenheid voor het instellen van eene nieuwe orde in drie klassen verdeeld, een *slaap-kommandeur*, een *slaapridder* en een *slaaplid*; hoeveel overeenkomst zoude dit hebben met reeds bestaande *kousenband orde*, en welke vorderingen in het uitdenken van nieuwe soorten, zoude welligt een slapend *genie* droomende aan de wereld kunnen openbaren. Ik twijfel niet waarde BEN! of gij zult dit plan, indien gij niet reeds zijt ingeslapen, zoo niet *goed* toch *nieuw* vinden en u mogelijk reeds bedroeven in het vooruitzigt van *niet* hoog te worden aangeslagen, want beste! hoe zeer het mij ook voor mij zelven spijt en het mij ook om u een traan uit het oog perst, wij zullen het in het slapen niet *ver* brengen.

Wij zijn met die hollende gedachten al raar van den *slaap* afgeraakt, en ik spring dus maar even als in een droom van den hak op den tak, om weer te komen waar ik wezen wilde.

Ik weet niet BEN! of gij al druk aan het vrijen gedaan hebt; zoo ja! dan heeft de ondervinding u al genoeg geknepen en dan zult gij reeds weten dat, dat eene aardigheid is, die onze geheele rust vermoordt, ontmoet gij ooit iemand die door *Nicotine* vergiftigd is om der menschheidwille BEN! laat hem een paar maanden gaan vrijen en helpt dat niet of is er groot gevaar laat hem trouwen, en als hij daarna ooit weder een doodelijke *slaap* in de oogen krijgt, dan heb ik nog hoop op de beschaving van *Turkije*. Ik heb een man gekend BEN, die vóór zijn huwelijk ontzettend leed aan eene slaapziekte. „Huw mijnheer!" — zeide de arts, en hij volgde dien raad op, de man genas bij den dag, maar werd zoo mager als een stokvisch; drie maanden daarna kwam hij zuchtend en diepbeklagenswaardig tot zijn raadgever en smeekte hem een recepje om te kunnen *slapen* maar de meest opklimmende giften *opium* in zoodanige gevallen hadden op zijn gehuwd gestel geen invloed meer in lang teerde hij geheel uit.

(*Het vervolg hierna.*)

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 6n. dezer, de Eng. schoener *Corsair*, kapt. W. C. Tijnes, van Demerarij.

Den 7den, de Portug. schoener *Felix Ventura*, kapt. A. J. da Costa, van Madeira, laatst van Cajenne.

UITGEKLAARD.

Den 10den, de Eng. schoener *Corsair*, kapt. W. E. Tijne, naar Demerarij, lading: 60 balen Kakao 9040 pond, 20 roode kelders Genever, 24 Kazen, ½ manden Seltserwater, 18 vaatjes Saucijsjes, 90 mandjes Ajuin, 25 Hammen, 75 kistjes Kaarsen en voor Exportatie: 18 vaten Kakao.

Den 11den, de Nd. Am. brik *Martha Worthington*, kapt. S. Center, naar Boston, lading: 54 vaten Suiker 71,663 pond, 151 vaten Melassie 19,862 gallons en 40 balen Kakao 5090 p.

VERTROKKEN.

Den 5den, de Koloniale schroefstoomboot *Vice Admiraal Rijk*, kapt. H. J. Rusman, naar Demerarij.

IN LADING NAAR AMSTERDAM.

Het schip *Rijnbrand*, kapt. P. F. Lange, adres bij J. H. Zaal.

Het schip *Eliza*, kapt. Visser, adres bij J. M. Polak.

PUBLIEKE VEILINGEN.

Ter Kastelenije van het Geregtshof.

Vrijdag, 10n. September 1858.

Het Erf met de daarop staande Gebouwen aan de *Gravenstraat*, La. A No. 36, aangekomen hebbende den boedel J. L. Schmidmer. — *f* 2,200. — D. J. C. O'Ferrall.

BURGERLIJKE STAND.

Op den 10n. September 1858, is aanteekening gedaan van het voorgenomen huwelijk van:

Mr. Johannes Mattheus Jansen Eijken Sluijters en Helena Eliza de Hart.

Van den 4n. tot den 11n. September 1858, zijn alhier ingeschreven, als overleden:

Den 4den, Francina Munnikhuijzen, 46 j.
Den 5den, Henriette Doortje Wolff, 18 j.
Idem, Grietje van J. C. Sluijter, 84 jaren.
Idem, Adriaan Ameide, 1 uur.
Idem, August van Amand Adler, 56 jaren.
Den 7den, Frederik Lües Imthurn, 57 j.
Den 8sten, Michael Charles Lionarons, 31 j.
Idem, Delmond Texel, 1 uur.
Idem, Bellona Petronella Walther, 19 j. en 4 maanden.
Den 11den, Thomas Zoelmond, 59 jaren.

Levenloos Geboren.

Den 7den, een kind van het Mannelijk geslacht van Anna Maria Elisabeth Gomperts.

Den 9den, een kind van het Vrouwelijk geslacht van Hannah van West, Echtg. van Jacob Colaço Belmonte.

Idem, een kind van het Vrouwelijk geslacht van Hannah van West, Echtg. van Jacob Colaço Belmonte.

CORRESPONDENTIE.

De Juridische vraagpunten zullen geplaatst worden zoo de inzender zich bij ons bekend wil maken.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

Manumissie.

Door het Koloniaal Gouvernement zijn den 28n. Augustus 1858, *Brieven van Manumissie* verleend:

1. Aan den slaaf Alexander, geboren in 1814, zoon van Elisabeth Wensum, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan J. C. de Normandie 's Jacob.

2. Aan den slaaf Heintje, geboren in 1834, zoon van Antje, toebehoord hebbende aan plant. *St. Eustatius*, divisie *boven Suriname*.

3. Aan den slaaf Spion of Edward, geboren in 1800, wiens moedersnaam onbekend is, toebehoord hebbende aan plantage *Johanna Maria*, district *Coronie*.

4. Aan de slavin Abina, geboren in 1801, dochter van Pasia, toebehoord hebbende aan plant. *Zeezigt*, divisie *boven Cottica en Perica*.

5. Aan den slaaf Tom, geboren in 1817, zoon van Jane I, toebehoord hebbende aan plantage *Sarah*, district *Coronie*.

6. Aan het slavenkind Catharina, geboren in 1848, dochter van Fortuna, toebehoord hebbende aan den Houtgrond *Overtoom en Vreeland*, divisie *Para*.

7. Aan de slavin Apolonia, geboren in 1799, dochter van Bille, toebehoord hebbende aan den boedel wed. J. A. B. de Mesquita geb. Cotino.

en 8. Aan den slaaf Abalino, geboren in 1809, zoon van Amimba, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan M. Lijons.

Zullende gemelde gemanumitteerden voortaan de namen voeren, van:

1. *Alexander Norma*,
2. *Heintje Krook*.
3. *Edward James Dona*.
4. *Bebecca Albertina Senhagen*,
5. *Ferdinand Mollij*.
6. *Jacquelina Catharina Damie*.
7. *Apolonia Julia Atiuqsem*.
en 8. *Abalino Lijos*.

Aanzoek voor Vrijgeving.

Den 10n. September 1857.

Van de slavin *Elisabeth*, geboren in 1831, dochter van de vrije A. M. Stap horst en haren zoon *Frederik*, geboren in 1854, toebehoorende aan J. F. Staphout.

Van de slavin *Seruppa*, geboren in 1809 dochter van *Lucia*, toebehoorende aan Plant. *Tout lui faut*, divisie *Para*.

Bij het Bestuur is het verzoek gedaan, om de slaven *Broederhoop*, geboren in 1831, moedersnaam *Semire*, en *Pierre*, geboren in 1832, moedersnaam *Zwaantje*, van den naam van Plantage *Dageraad en Dankbaarheid*, gelegen in de divisie *boven Cottica en Perica*, te doen afschrijven.

Bij het Bestuur is het verzoek gedaan, om den slaaf *Matthijs*, geboren in 1821, moedersnaam *Esther*, van den naam van Plantage *Elizabeth'shoop*, gelegen in de divisie *beneden Cottica*, te doen afschrijven.

Tijd van verzet *veertien* dagen gerekend, van den 6 September 1858.

Politie.

De Procureur Generaal brengt ter kennis van de ingezetenen dezer stad, dat hij uit aanmerking van het ingevallen droogе saizoen de tusschenkomst der Wijkmeesters heeft ingeroepen, ten einde de goede ingezetenen uit te noodigen om, even als zulks vroeger plaats vond, door rondgaande wachten van vertrouwde personen *in iedere wijk* de tournées der Politie in den avond en gedurende den nacht te ondersteunen en alzoo mede te werken ter afwering van gevaren, te vreezen door mogelijke onvoorzigtigheid of roekeloosheid bij het aanwenden van vuur en licht.

Vertrouwende dat de ingezetenen bereidwillig zullen zijn om de verlangde medewerking te verleenen, beveelt hij tevens den hoofdbewoners der huizen de meeste zorgvuldigheid op eigen erf aan.

Bij deze wordt, ter voorkoming van ongelukken, aan het algemeen kennis gegeven, dat van den 7den September e. k. tot nadere bekendmaking toe, *des Dingsdags*, *Woensdags*, *Donderdags* en *Vrijdags* van des morgens *half zes* tot *negen uur*, door de Troepen alhier in Garnizoen naar de Schijf zal worden geschoten op een daartoe afgestaan Erf op *Combé*, en zulks in eene *Noord-Noord Westelijke rigting* van den *Stoomzaagmolen* aldaar.

Aan de Ingezetenen dezer Stad en van hare Buitenwijken wordt bij deze kennis gegeven, dat gedurende de maand *October* e. k. door de Administrative Politie eene Algemeene Schouwing zal worden gehouden over de *Straten*, *Gebouwen*, *Grachten*, *Waterloozingen*, *Keukens* en *Stookplaatsen*, en zulks in overeenstemming met de voorschriften, vervat in de Publicatien van 25 November 1828 G. B. No. 17 en van 2 Julij 1835 G. B. No. 13.

De Ingezetenen worden bij deze nadrukkelijk herinnerd aan de naleving van de bepaling, vervat in art. 12 der Publicatie van 19 | 25 November 1828 (G. B. No. 17) waarbij het verboden is om zoogenaamde Vliegers op de openbare Straten op te laten.

Tevens roept de *Prov. Commissaris van Politie* de medewerking in der hoofden van huisgezinnen om zoo veel in hunne magt is deze bepaling te helpen handhaven; daar toch voor diegenen welke zich willen verlustigen met het oplaten van Vliegers, aan de Savanezijde een ruim veld openstaat.

De Ingezetenen dezer Stad worden met nadruk herinnerd aan de inachtneming der verordening, voorgeschreven bij de Publicatie van 19 | 25 November 1828 (G. B. No. 17), waarbij op verbeurte der daarvoor bepaalde boete, de verpligting aan ieder is opgelegd om in de maanden *Maart* en *September* de Straat langs zijne woning ter breedte van *vijftien* voeten met Schulpen te beleggen.

Transport.

Den 27n. Augustus 1858. F. P. Emanuels aan J. C. Oosterbaan voor de minderjarige kinderen van L. C. Relijveld, met namen Pauline Marie, Johanna Cornelia en Willem Relijveld, van de *helfte* van het Erf met de daaropstaande Gebouwen aan de *Keizerstraat*, N. W. La. D No. 25*a*. O. W. La. D No. 105*a*.

Paramaribo, *den* 30 *Augustus* 1858.

De Exploicteur bij het Geregtshof in de Kolonie *Suriname*, zal op Vrijdag den 17n September e. k., des morgens ten *half negen* ure, publiek bij executie verkoopen:

Een derde gedeelte van den grond *Combé*, gelegen in de divisie *Para*, toekomende Theresia Catrijntje Kemper.

ADVERTENTIëN.

GODSDIENSTOEFENING bij de *Nederduitsche Hervormde Gemeente* op HEDEN, des morgens te *half negen* uur; zullende de dienst waargenomen worden door den Wel Eerwaarden Heer G. L. BATENBURG, beroepen Predikant te *Nickerie*.

Administrateuren

der plant. *Berkshoven en Oostrust* bieden, bij inschrijving, het hoogste bod goedgekeurd wordende, tegen *Contante Betaling* te koop aan:

14 vaten SUIKER,

om voor rekening en risico van den kooper binnen 8 dagen van plantage af te halen.

De inschrijvings billetten worden aangenomen tot MAANDAG den 13n dezer des voormiddags 11 ure, ten kantore van
(11485) J. F. WERGES.
Paramaribo, den 10 *September* 1858.

De vroeger geannonceerde verkoop van het HUIS en ERF, gelegen aan de *eerste Buitenwijk* No. 49, toekomende den boedel C. C. PAULI, zal als nu plaats vinden op DINGSDAG den 14 dezer maand, des morgens ten 9 ure, ten huize van den Vendumeester A. SALOMONS.
Paramaribo, den 8 *September* 1858.
(11486)

J. C. GOMPERTS,
Vendumeester,

zal DONDERDAG 's morgens 9 uren ten zijnen huize verkoopen:

Een partijtje Echt Bielefelds Linnen, **Damaste *Tafellakens* en *Servetten*, Gordijngoed Alsmede: Eene partij nieuwe *AJUIN*.**

De *GOEDEREN* zijn WOENSDAG te bezigtigen. [11487]

De vroeger geannonceerde verkoop van het *HUIS* en *ERF* gelegen aan den *Grooten Rijweg* op *Combé*, Eerste Buitenwijk La. A. No. 11, zal alsnu plaats vinden op DINGSDAG den 28 September e. k., door en ten huize van den Vendumeester A. SALOMONS, alwaar de bewijzen van eigendom en koopconditien in tijds ter *visie* zullen liggen.
Paramaribo, den 11 *September* 1858.
(11488) J. C. KOSTERMAN.

Over zes weken, dag en datum nader te bepalen, zal op publieke vendu worden verkocht:

De plantaadje *WELTEVREDEN* c. a., met SLAVENMAGT etc. gelegen aan de rivier *beneden Commewijne*.
Paramaribo, den 11 *September* 1858.
(11489) M. J. DE HART qq.

Crediteuren

van nu wijlen den Heer C. G. L. KUHN, in gemeenschap van goederen gehuwd geweest met Mej. M. L. M. CASSA, gelieven zoo spoedig doenlijk hunne rekeningen in blanco in te dienen bij den Heer N. NIELSON ten einde na accoord bevinding betaling te erlangen.
Paramaribo, den 11 *September* 1858.
(11490) M. J. DE HART qq.

CÆCILIA.

DAMES-CONCERT,

op MAANDAG den 13den dezer, des avonds precies ten *acht* ure, in de Zaal boven de Waag.
De Commissaris,
(11491) J. VON KöNIGSLöW.

Kapitein T. H. VAN SLOOTEN, voerende het Nederlandsch Schooner Schip *Casper de Robles*, voornemens uiterlijk ultimo dezer maand naar *Amsterdam* te vertrekken, biedt zijne overige Scheepsruimte aan ter inlading van ***PRODUCTEN.***
Paramaribo, den 8 *September* 1858.
[11492]

Een **JONG MENSCH** van onbesproken gedrag zag zich gaarne geplaatst bij eenen PLANTER of KOOPMAN. — Adres ter dezer Drukkerij.
(11493)

D. C. MUNRO

heeft ontvangen per »*Corsair*«:

ECHT LINNEN DRIL, Katoen en Militair Blaauw DRIL, BROEKENGOED — Dowlas — Regatta en Boekjesstreep — Blaauw Chambrayjs, **Shirting, *Meubelbont***

1 en 2 gallons IJzeren POTTEN, Extra Zink en Loodwit in ijzeren vaatjes.

Op nieuw ontpakt:

Dames Fantasie Zijden *HOEDEN* *naar den laatsten smaak.*

In voorraad:

CARRON Testen, dito 4 voets Brandstaven, Strijkijzers, SPIJKERS, Groote Potten, Bristol Suikerkalk, WELSH Fire Bricks, **Koolteer, Rum Puncheons,**

Diverse EETWAREN in blik, Geconserveerde VRUCHTEN in potten, **extra fijn *Tafelzout*,** DURHAM MOSTARD, PICKLES, Mixed Thee, Beschuit, London Madeira, Oude Port en kisten Roode Wijn, London bottled PORTER, RUM in damejeans, HOCKIN'S Seidlitz Powder, DENNIFORD'S **FLUID MAGNESIA**

14 ponds vaatjes *Boter*, Ham, Saucijsen, Patentolie, Compinsche Cigaren, *INDIGO*, fijn en ordinair *KRUID*, 2 patent Koorn-Pelmolens. (11494)

Zeer Goedkoop
à CONTANT

Bij J. E. SIMONS: **Extra Madeira Aardappelen** *per mandje en per pond.* (11495)

Aangebragt per kapt. WEHDEMEIJER: Extra GRAS BOTER, HAM, Edammer Kazen, nieuwe AARDAPPELEN, Stokvisch, Groene ERWTEN in vaten, *Zwarte THEE* etc. etc.
Te bekomen bij
(11496) JOëL SALOMONS.

Direct uit Parijs.

Heeren en Dames laatste *Zomer smaak MODEWAREN*, bij *D. ALBERGA*
(11497)

Johan Lugard

biedt CONTANT te koop aan:

Nieuwe *Aardappelen*, Gras Boter, Kaas, Ham, Saucijs de Bologne, Rolpens, BROODSUIKERS, Banket en geurige *Thee*, Patent, Lijn-, Raap- en Genua OLIE, JENEVER à ƒ 5, CONJAC en Witte BRANDEWIJN à ƒ 9 per kelder, VALK en HAANTJES BIER.

Servet en Onderrokken GOED, NANKINET, BOEKJESSTREEP, Wit KATOEN van ƒ 2 50, ƒ 3 en ƒ 5 per pies.

Alsmede:

Een assortiment netgewerkte *SCHOENEN*, waaronder *nieuwe modellen Kinderschoenen* van ƒ 2 tot ƒ 3, en Dames LAARSJES à ƒ 2,50. [ ]

Verkrijgbaar bij

G. OPPENHEIMER:

Boter*, *Kaas*, *Ham*,** Saucijs de Bologne in blik en linnen, Gerookte Ossenhaas in blik en linnen, **EETWAREN in blikjes,** halve blikjes Patrijzen, Snippen, Lijsters en Vinken, Geurige Zwarte THEE, **Drooge *Broodsuikers*, *Banket* en *Suikergoed*,** BIER in vaten, kisten en manden, ***ZANDAARDAPPELEN, alle soorten FOCKINCK'S LIQUEUR en MAAGBITTER, alle soorten DRANKEN, **Extra *SIGAREN*, *Verfwaren* en veel meer**

Goederen.

( )

SANDTMANN & Co.:

hebben op nieuw ontvangen per *Amsterdam*, Kapt. WEHDEMEIJER:

Flambards

(PRINCESSE ROYALE) nieuwste façon, Bruin en Wit Linnen DRIL, Katoenen en Wollen AGREMENTEN, Zijden en Katoenen VETERS, ***Eau de Cologne*, *Pommaden*, etc, etc.** ( )

J. VOET

heeft per het schip *Amsterdam*, Kapt. WEHDEMEIJER ontvangen:

Roode WIJN (St. Estèphe) in heele en halve okshoofden, dito in kisten, St. Estèphe, Chateau Bos Destourelle, Barthez Pian, St. Julien, St. Laurent.

Voorts eene geassorteerde partij

Manufacturen,

waaronder: Mousseline Robe Dresses, **Patent *SHIRTING*, LINNEN ZAKDOEKEN, Wit en Ongebleekt Katoen, *Pool* en *Vriesbont*** en veel meer GOEDEREN.

Direct uit *Bordeaux* ontvangen: Monsters WIJN, 1o. kwaliteit *Côte St. Emilion, St Julien, Chateau la Rose, St. Emilion, Pauillac,*

Verder

per *Catharina Elisabeth*, kapt. ZUIDERDUIN:

Bielefelds LINNEN.

Paramaribo, den 11 *September* 1858.
[ ]

Aangebragt per de *Amsterdam*, kapt. WEHDEMEIJER, en te bekomen bij:

GEBRS. REELFS:

Nieuwe *Aardappelen*, Zoete Melksche KAZEN, BOTER, WORST en SAUCIJSJES, Rolpens, Rookspek, Rookvleesch, Ossenhaasjes, **Saucijs de Bologne, *Groote Broodsuikers*,** Groene en Zwarte Thee, een *assortiment* ingelegde *PROVISIEN* in Blik, Groene Erwten, Specerijen etc. ( )

E. A. SAMUELS & Co.

hebben ontvangen per Kapt. WEHDEMEIJER en bieden te koop aan, *mits à CONANT*:

Fijne Opgemaakte Dames HOEDEN, **Meisjes *Flambards* dito,** Moiré en Satijnen HOEDEN LINTEN, Dames Satijnen en Glacé *Handschoenen*, Zwarte Glacé, Fijne Castoren en Satijnen Heeren dito, **Fijn Geborduurde Neteld. en Batisten *Strooken* en *Tusschenzetsels*,** Elegante WAAIJERS, Witte, Zwarte en Roode Armbanden *naar den laatsten smaak*, **HALF BEGONNEN BORDUURWERK MET TOEBEHOORENB,** alle kleuren Knoop en Naaizijde, Agrementen en Zijden Franjes, Cordeliers, Verlakte en Elastique RIEMEN, Witte en Gekl. Zijden foulards, Heeren en Jongens gekl. en zw. zijden Broche Dassen, Wit Afgepast en gekl. Vestengoed Nieuw modische Fantaisie Vestenknoopen, Fijne Friseer, Opsteek en Zakkammen, **MEISJES RONDE DITO,** een assortiment Garen Linten en Gouddraad Band, 1e. kwaliteit kloss. Garen 300 yds. en **Fil au petit Tambour,** Fijne en ord. SPEELKAARTEN, Fijn Verlakte Heeren LAARZEN en SCHOENEN met elastiek, Gekl. Dames en Meisjes Laarsjes en do. Verlakte ***SCHOENEN*, Kinder Slip en Rijg dito, Dames en Heeren *Pantoffels*, PARFUMERIEN, beste EAU DE COLOGNE** en meer andere GOEDEREN. ( )

( ) Aangebragt per de Nd. Am. bark *Mary Broughton* en verkrijgbaar bij den Ondergeteekende:

Versche BESCHUIT en dito CRACKERS **Fijne *Havanah Sigaren*** van 100 in het bosje à ƒ 7,50

En per kapt. BOS en WEHDEMEIJER: ***BIER* in oxhoofden.**

Fijne HEEREN verlakte SCHOENEN en DAMES PANTOFFELS.

Garen en Katoenen BOEKJESSTREEP, **Koffijkannen en *Keteltjes*** en WASCHBEKKENS, enz.

Paramaribo, den 4 *September* 1858.
A. C. BOSMANS.

Holloway's Pillen

zijn de meest indringende medicijnen voor diep gewortelde en langdurige inwendige ziekten, tegenwoordig bestaande. Bij galziekten en alle kwalen voortspruitende uit eene ongesteldheid van de lever en maag verlies van eetlust zware hoofdpijnen, verstopping is de werking dezer wonderbare Pillen even zeker als snel.

Deze *PILLEN* zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. DE VRIES, aan de *Zwartenhovenbrugstraat* à ƒ 1 en ƒ 3. [ ]

GEDRUKT BIJ A. L. G. DE RANDAMIE.